

LA SUPRESSIÓ DE LES LÍNIES DE CATALÀ A EGB DEL PAÍS VALENCIÀ

Sessió a càrrec de Josep M. Puig Salellas (8 de maig de 1987)

Nota. — Considerant que la qüestió era molt conjuntural, estimat que el desenvolupament legislatiu i jurisprudencial posterior han canviat el panorama educatiu al País Valencià, l'autor de la comunicació ha demanat que no hi figurés l'habitual resum i que només es donés compte de la discussió següent.

DISCUSSIÓ

El debat va estar centrat bàsicament en la diferent manera de veure la qüestió que tenien **J.M. Puig Salellas** i **V. Pitarch**. La major part de les intervencions d'altres persones venien en certa forma a reforçar l'enfocament de l'un o de l'altre.

Bàsicament **J.M. Puig** buscava delimitar una estratègia que permetés minimitzar l'impacte de la sentència contrària al català presa per un tribunal de València. Plantejava així mateix una visió jurídica global del problema a nivell estatal en la qual no apareixien només elements negatius sinó també alguns de positius. Segons **J.M. Puig**, calia no perdre de vista els elements positius de la situació per no caure en un pessimisme que podria desanimar els sectors sensibilitzats, i afavorir així una manca de reacció constructiva enfront de les decisions hostils al català.

V. Pitarch, en canvi, recalca sobretot la gravetat de la nova normativa sobre ensenyament del català al País Valencià i la mala situació en general de la llengua pròpia en aquest territori. Feia una forta crítica de les autoritats valencianes i veia difícil evitar un retrocés de l'ús del català a l'escola. En aquest sentit, posava en evidència la indefensió en què es troben les minories desitjoses d'ensenyament en català al País Valencià.

Així, segons **J.M. Puig**, encara que diversos tribunals espanyols han anat prenent decisions contràries a l'exigència de llengües diferents del castellà per accedir a determinats llocs de treball en administracions públiques, últimament el tribunal suprem ha dictat una sentència favorable al català en aquest sentit. El motiu, segons el ponent, és que el recurs estava molt ben fet. Sembla que els raonaments jurídics que impedeixen l'exigència del coneixement de les llengües no castellanen fallen quan apareix la contradicció entre drets personals i drets socials. Cal aprofitar aquestes circumstàncies pressionant les autoritats i els polítics perquè actuïn en favor del català.

Segons **V. Pitarch**, encara que les lleis actuals podrien permetre que les autoritats valencianes minimitzessin l'impacte de la sentència contrària a l'ensenyament en català, això no es produirà perquè el poder autònom no és realment favorable a la normalització d'aquesta llengua. Considera que, com a màxim, es podria arribar a aconseguir que un cert nombre d'escoles tinguessin un línia en català i una en castellà, però que això seria negatiu sociolingüísticament, ja que donaria una coartada al poder per continuar amb la sava política no prou positiva per al català.

Pel que fa a les altres intervencions, l'única que va plantejar un problema no totalment integrat en aquesta polèmica va ser una de **G. Puig** sobre la possibilitat de fer una llei lingüística a nivell estatal. Tant **J.M. Puig Salellas** com altres assistents varen considerar que aquesta llei podria ser molt perillosa per a les llengües diferents del castellà.